

Kære Christian.

Det er ikke nogen spøj at blive
50 år. Men hvis du føler skal det
være altid være så morsomt - som
friseren Rysz siger (på en lidt anden
måde)

Nah, kan du linske dugang:

Dugang du blev født på Sabygård,
derovre på den anden side havet, ved
Tissø siden af Tissø 1 år og 7 måneder
- en dag efter at mor havde haft
sine friske kvaler med mig. Jeg var
når blevet en aprilspøj. Du var
når blevet borte: 1. november - flytte-
dag på landet i gamle dage. Der var
så mange, der flyttede ved den dag,
at Far ^{senere} følte, at han dårlig nok lagde
mærke til din ankomst.

Senere skulle vi alle sammen komme
til at lagge mærke til dig.

1 års tid efter din fødsel flyttede vi
til Fjre - til Vithelmstorg. Du har altid troet
at det var fordi Far fik en bedre stilling.
Nah, det var det ikke. Nu, du bliver 50 skal du
få sandheden: Fredningsmyndighederne fr

Vestspjalland erklærede, at nu ville de
ha' fred.

Vi havde det dejligt der på
Valkensborg; sloges fra morgen til
aften, boede vi på vildten huske-
ry, når de gamle tidslitte og om
aftenen skulle rides på græs, foruden
stundt mellem Tujærne og blev
boede i junglens lianer droppe i top
paa af rodbøger. — Nu allerbedst
var det dog, når vi havde fred-
sriben, der ^{var} i vognposten, "Adams"
^{højden} den bedste cigar, jeg nogeninde har
smagt (som 2-årig). Og altid var det
dig, der tryllede den frem. Og altid var
— det mig, der fik af egespillet, når Far
opdagede det, for jeg var jo den ældste,
største og fruefligste.

Og så var der jo det ved det, at du
engang havde haft tungebetændelse og lå
og sovde mellem himmel og jord og stegte
dine morgen, middag og aften. Og $1\frac{1}{2}$
måned spiste du ingenting — og hver dag fik
du stegte dæer. Det havde jeg sagt til dig, at
du skulle bestille. Og som du flinke, rare, gode,
søde dreng du altid har været, sagde du græ-
her: Hvad jeg lover, nu du gerne ja.
Jeg har siden haft vanskeligt ved at komme
af med de overskudslagre, du dengang
påfiste mig.

Ja, den led på Vittelsbrøge var
en lykkelig led: jeg ved ikke, hvilke
af den vittunderlige skibe af frimur-
lige optogets for dengang jeg skal
døle ved: den det skal være dengang
du stod med i kulkaldene bag en
dør og slog mig over i hovedet med
en skovl ^{skal det være} eller dengang med i
hestestalden, da du havde oprettet
en sand ud mellem benene på
hesten to heste på hver sin side. Held-
gangen så jeg stod på hovedet med
i et halvt hundrede hesteparer,
da du pludselig brølede: Høj alle mine
hænder. Det skal dog siges til dig ros, at
du ikke ved den lejlighed løb ~~høj~~
op på ~~et~~ og stod på hovedet i
mordgangen for bagefter hylende
at fortælle ^{for alle} ~~historien~~ ^{historien} ~~at~~ ^{at} Henrik har kaldt
jule i mit hær.

En gang fik jeg dog ram på dig:
dengang vi skulle se, hvem der kunne skide
den største sten over brandeladene. Af munder-

munter mine kom til og erklærede: Anders
jeg tror nu nok du gir den store uret. Det var i hoved-
fald dig lille, der havde skovlen i ^{hånden}.
Og bagefter vraltende løb ud til Far & Mrs

Mon - Mon: Henrik står mig med en skovl.

Jeg husker endnu hvordan Fatter sprang op
med hoved esespir - og først saubede det, da

grunde stillede vi os på hver sin side af ladene. Jeg ved ikke om du har ar af det vedmen - men du måtte da ha' det smukt af håret klippet af ved den lejlighed og syt sammen med 7 sting.

Ja, det var lykkelige år på Vithulms-Eng - og allerlykkeligst var du måske den efterårsdag da du gik ved siden af mig, mens jeg holdt some en dansk Hattensmitter. Travede hun ad Landevejen med lillesøster Grethe i barnevognen og du fik lov til at kose hende og du så stumfrende op på mig og sagde: Nu holder jeg hende af i grøften - og så holdte du hende af i grøften. Og se, det var dengang der var grøfter til.

Men jeg har ikke udtrykket af, at Grethe nogen sinde bar mig.

Nå, men vi bliver vist nødt til at flytte til Sønderborg - ellers når vi ikke færgen i morgen eftermiddag. For når først man dukker ned i sønderares skatliste omrinder de frem, de herlige steder ved strand i haven, i marken, i ladene i hestestalden, i køstalden, ved stranden i Aalborg, i Assens, i Jullinse, på Langelands og mange ~~and~~ ^{mange} andre dejlige steder.

vidunderligt borte på at der ikke
var en eneste dreng der kun lege med
og borte på at jeg reuple rundt
med lidt strikke og påbentlig med
Eller vnes anden pragtfulde som-
meren til Tyskland, hvor vi blev væk
for hinanden i Hamborg - og du havde
alle pengene, fordi min Far sagde
ved afrejse - "Chr. du opbevarer penge-
ne; Henrik glummer dem bare første
gang han ser ^{en isdager} ~~en isdager~~". Jeg kan aldrig
rigtigt huske tilbage dig, at du ikke
bered mig så meget som en bær
Nå, men det var mig da en fest

Jeg skolen gik det dig jo både
guld og skidt: i regning, retsmæssig
og fylt et ugent med mig uden
at roe en finger. Derimod erindrer
jeg ganske tydeligt, hvordan det gik
dig i historie til stamem. Da du
kom hjem spurgte jeg "Nå, hvordan
gik det?" "Åh, ikke alt for godt"
"Hvad fik du?" "Jeg" "Hvad ~~to~~ var du
oppe i?" "30-års krigen. Kun' du slet
ikke vide noget om 30-årskrigen?"
"Joh. Hva' da." "Joh, da læreren spurgte
om, hvor længe den varede sagde jeg
30 år - jeg sagde den varede 100 år

Men en stor matematiker - det
var du. Tank, om du var blevet
"Kokked" Tank om du gamle
matematiklærer ikke havde stået i
bordet og sagt: Chr. - kok, nej, gå,
skal han ej, han skal gå teknisk
vejen. Og da du så var til opta-
gelsesprøve i Jæg glemmer det aldrig.
Du kom op på mit værelse i Venders-
gade og rystede på hovedet og sagde:
De var sku' temmelig svære - og der
var ingen af de andre der havde det sam-
me som mig. Og Frisen lægelund,
der stod fra civilingeniørksamen og var
en stor matematiker blev juledet
på opgaverne - og da der var gået 2
dage kom han med "den løsningen".
Det var fandens hel opgaver til en
optagelsesprøve. Men han var kom-
met til samme resultat som
Chr. Og 14 dage efter kom Chr.
lykkelig og stolt - det er ellers spændt
at se ham stolt og fortælle om opta-
gelsesopslaget på teknisk i optagelses-
prøven. Tager om, en beklagelig fejl i
skolens havde gjort opgaverne alt for
vanskelige. Punktum. Chr. Andersen har
bestået og skal ikke indstille sig til
fornyet optagelsesprøve. - Ja, du sku'

sikkert ^{såre} ha' bleved en stor muske-
musiker.

Nå, men du har jo klarat
dig alligevel. Efter med ingeniør-
eksamen var du hos F. h. Schmidt,
men da det gik alt for længsomt
køppede du ind i færdspolitiet —
det var dengang vi havde hastigheds-
begrænsning og derfor det eneste sted,
du kun' høre stærkt inden at få både
færd.

Og derefter tog du med samme
selvfølgelig lethed som den, hvormed
du altid har forstået at inddrage dig
jordbarpliktningen den — selv af caud.
gult er ^{sel} ifølgende motorsagkyndig eksamen

Kære broremand: Jeg ville ha' sagt
en hel masse mere om årene i Sønderborg
— og især ville jeg ha' sagt en masse om
årene i København. Vi havde nogen vidunder-
lige år derinde, men stoffet svulmer op, og
tiden løber fra mig — og Niels har også
krav på vor bevågenhed.

Og da ganske særlig, når det er et
sådant Nu ^{sou}, så du og hvi har skabt for os.

Nå jeg ha' lov at slutte med at sige
dig tak for de 50 år vi har kendt hinanden.
Du har været en go' bror. Til lykke med dit
første halve århundrede. vund!

Da så synes jeg næsten at vi
skulle mindes sidste aften ^{af vort slagsmøde} fra de
gode gamle dage i H.C. Andersensgade.

"Den er fin med kompasset"
For saegen vi slutter,
jeg synes vi gætter
med damer i stemning skul' rejse os op
og gi' gamle Krujan
et dædrede Hejsan
Så flaskerne taber hver eneste prop.